

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.845/2011/8. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. P. L. (címe) pártfogó ügyvéd által képviselt felperes neve (címe) felperesnek, a dr. K. B-né főosztályvezető-helyettes ügyintézője mellett az Országos Bírósági Hivatal (címe) által képviselt I.rendű alperes neve (címe) I. rendű, a II.rendű alperes neve (címe) II. rendű, a III..rendű alperes neve (címe) III. rendű és a IV.rendű alperes neve (címe) IV. rendű alperesekkel szemben személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 11.P.20.286/2011/14. számú ítélete ellen a felperes részéről 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

Az I-III. rendű alperesek a IV. rendű alperessel szolgálati viszonyban állnak, az I. rendű alperes tanácselnöki beosztásban, a II. és a III. rendű alperesek törvényszéki bíróként.

A ... Városi Bíróság a 4.B.635/2004/342. számú ítéletével a felperest bűnösnek találta többek között 129 rendbeli bünszervezet megbízásából társtettesként elkövetett embercsempészség büntetében és 120 rendbeli embercsempészség előkészületének vétségében. A IV. rendű alperes a 2.Bf.282/2007/10. számú ítéletével az első fokú ítéletet a felperes vonatkozásában is megváltoztatta, mert a felperes cselekményeit bünszervezet tagjaként elkövetettnek minősítette. Emellett a tényállást helyesbítette, így az ítélete indokolásának 7. és 9. oldalain a következőkkel: „Az embercsempészségre szakosodott nemzetközi bünszervezet **"m-i"** hálózatának vezetője volt I.rendű felperes I. rendű vádlott, aki a migráns személyek pihentetését, szállítását, valamint döntően **"Sz"** irányába a Magyar Köztársaság területéről történő kijuttatását szervezte”; „Az irányadó tényállásból

Kitűnően azonban I.rendű felperes I. rendű vádlott az embercsempészésre szakosodott nemzetközi bűnszervezet **"m-i"** hálózatának vezetője volt, így cselekményei bűnszervezet tagjaként elkövetettnek minősülnek". Az alperes másodfokú ítéletét az I-III. rendű alperesekből álló tanács hozta meg. A Legfelsőbb Bíróság a Bfv.I.441/2008/8. számú végzésével a fenti ítéleteket a felperes vonatkozásában hatályában fenntartotta, mert az irányadó tényállásból nem volt kétséges, hogy ő bűnszervezettel tartott kapcsolatot, abba beépült és annak **"m-i"** tevékenységében vezető szerepet játszott, ezáltal a cselekményét bűnszervezet tagjaként valósította meg.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az I-III. rendű alperesek a 2.Bf.282/2007/10. számú ítélet 9. oldalán valótlan tényről állítottak, amikor megállapították, miszerint ő egy nemzetközi bűnszervezet **"m-i"** hálózatának a vezetője volt, ezért a cselekményei bűnszervezet tagjaként elkövetettnek minősülnek. Ez a tényállítás sértette az emberi méltóságát és a jóhírnevét, az valótlan, megalázó és lealacsonyító volt. Kérte az I-III. rendű alpereseket elégtétel adására kötelezni és az ezt tartalmazó nyilatkozatot egy évig a bíróság hirdetőtábláján kifüggeszteni, valamint a IV. rendű alperest 5 000 000 Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezni.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték a felperes személyhez fűződő joga megsértésének hiánya miatt.

Az elsőfokú bíróság a 11.P.20.108/2010/25. szám alatt meghozott ítéletében a felperes keresetét elutasította. A Debreceni Ítéltábla a Pf.I.20.032/2011/4. szám alatt meghozott végzésében az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Eltérő jogi álláspontja szerint ugyanis, ha a jogi személy tagja, alkalmazottja, képviselője stb. a jogi személy tevékenységi körében eljárva magatartásával más személyhez fűződő jogát megsérti, a jogsértés objektív jogkövetkezményeiért mind a jogsértést ténylegesen elkövető természetes személy, mind a jogi személy felelősséggel tartozik, aminek következtében a keresetet az I-III. rendű alperesek vonatkozásában is érdemben kellett vizsgálni, ami szükséges egyben a IV. rendű alperessel szemben érvényesített követelés elbírálásához is.

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság a 14. sorszám alatt meghozott ítéletében a felperes keresetét elutasította és kötelezte őt, hogy fizessen meg a IV. rendű alperesnek 15 napon belül 7 000 Ft perköltséget, valamint megállapította, miszerint a pártfogó ügyvéd díját és 300 000 Ft le nem rótt kereseti illetéket az állam viseli.

Határozatának indokolása szerint az I-III. rendű alperesekkel szemben a Ptk. 78. §-ának (1) bekezdésében írtak megsértése nem volt megállapítható. A felperes sérelme az volt, hogy a IV. rendű alperes részéről eljáró I-III. rendű alperesek valótlan tényként állították róla, miszerint ő bűnszervezet tagja volt, és annak **"m-i"** hálózatát vezette.

A IV. rendű alperes ítéletében a Btk. 218. §-ának (2) bekezdését és a (3) bekezdésének I. fordulatát alkalmazva minősítette bűnszervezet tagjaként elkövetett embercsempészés bűntettének a felperes cselekményét. Az anyagi jogszabály helyes alkalmazását a Legfelsőbb Bíróság is megállapította és a IV. rendű alperessel egyezően a felperest a

bűnszervezet **"m-i"** hálózata vezetőjének minősítette. A felperes vezető szerepének ténszerű megfogalmazása jelzőktől mentesen történt, az indokolatlanul sértőnek, bántónak, lealacsonyítónak, ezáltal emberi méltóságot sértőnek sem volt tekinthető. A büntetőeljárásban beszerzett bizonyítékokat alapul véve és mérlegelve, a felperes személyhez fűződő jogainak megsértése nélkül állapította meg a IV. rendű alperes azt a tényt - amelyet tartalmazó ítéletét a Legfelsőbb Bíróság hatályában fenntartott -, hogy a felperes bűnszervezet tagja, annak vezetője volt.

Emiatt az I-III. rendű alperesek terhére személyhez fűződő jog megsértése nem volt megállapítható, így jogellenesség hiányában a IV. rendű alperes kártérítési felelősségét sem lehetett megállapítani a Ptk. 349. §-ának (3) bekezdése alapján, ezért az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította és őt a Pp. 78. §-a alapján kötelezte a IV. rendű alperes perköltségének a megfizetésére, míg a pártfogó ügyvédjének a díját, valamint a le nem rótt illetéket az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az ítélet megváltoztatásával a keresetének történő helyt adást, vagylagosan pedig annak hatályon kívül helyezését kérte az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára történő utasítása mellett. Álláspontja szerint az I-III. rendű alperesek a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló, korábban hatályban volt 1997. évi LXVII. törvényben előírt kötelezettségük ellenére állították róla valótlanul, hogy ő egy embercsempészetre szakosodott nemzetközi bűnszervezet **"m-i"** hálózatának a vezetője volt, mert ezt csak az ő vonatkozásában mondták ki, a többi vádlott tekintetében nem. A mérlegelési jogkörüket ezáltal túllépték, és kétséget kizáró módon nem bizonyított, indokolatlanul bántó, lealacsonyító tényt értékelték a terhére, ezzel jogellenesen nyilvánítva véleményt róla.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az első fokú ítélet helybenhagyását kérték annak helyes indokai alapján.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és azt alaptalannak találta a következők szerint:

Az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta, s abból helytálló következtetésre jutott, aminek indokaival is egyetértett az ítélet tábla, amelyekre csupán visszautal azok megismétlése nélkül.

A fellebbezéssel összefüggésben mutat rá az ítélet tábla, hogy annak állításával ellentétben az I-III. rendű alperesek nem a szolgálati viszonyukon kívül fogalmaztak meg róla nyilvánosan véleményt a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló, korábban hatályban volt 1997. évi LXVII. törvény 28. §-ának (2) bekezdésében előírt kötelezettségüket megsértve, hanem hivatalos eljárásuk során minősítették a felperes által elkövetett bűncselekményt.

A büntetőeljárásban a lefolytatott bizonyítás alapján megállapított tényállás szerint a nemzetközi embercsempész hálózat tagjaival kapcsolatban álló felperes megbízásából és

utasításai szerint a IV. és a XII. rendű terheltek a nyugat-európai országokba való továbbutazás szándékával harmadik országból érkezett migránsokat őriztek és gondoskodtak ellátásukról. A IV. és a XII. rendű terheltek az őrizettel további személyeket bíztak meg, így a III. rendű terhelte is. A felperes a migránsok beutazását az "u" megbízóval rendszeresen egyeztetette, továbbá az V. rendű terhelte bízta meg, hogy 29 migránst a teherautójával szállítson. A II. rendű terhelte az ő megbízásából vásárolt több tanyás ingatlant az illegálisan az ország területére juttatott külföldiek pihenése és őrzete céljából. Erre tekintettel nem hivatkozhatott a felperes megalapozottan arra, hogy a büntetőügyben eljáró bíróságok kirívóan okszerűtlenül mérlegeltek akkor, amikor a cselekményt bünszervezetben elkövetettnek (a Btk. 137. §-ának az elkövetéskor hatályos 8. pontja értelmében bünszervezet: bűncselekmények rendszeres elkövetése révén haszonszerzés végett létrejött olyan bűnszövetség, amely feladatmegosztáson, alá-fölérendeltségi rendszeren és személyi kapcsolatokon nyugvó szerepvállaláson alapul; az elbíráláskor hatályos 8. pontja értelmében pedig bünszervezet: három vagy több személyből álló, hosszabb időre szervezett, összehangoltan működő csoport, amelynek célja ötévi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése) minősítették, amelynek nem volt feltétele az sem, hogy a többi terhelte esetében is ezt a minősítést alkalmazzák.

Alapítván állította a felperes, hogy a Legfelsőbb Bíróság a Bfv.I.441/2008/8. számú végzésének meghozatala során a felperes által elkövetett bűncselekmény minősítése tekintetében nem foglalt állást, mert annak indoklásából (16-17. oldalak) éppen ennek az ellenkezője következik. Az ott írtak szerint a felperes a külföldi embercsempészekkel folyamatos kapcsolatban állt. Előzetesen egyeztetve állapodtak meg az egyes migráns csoportok külföldről történő indításáról, ezután pedig a Magyarországon történő „pihentetésnek” vagy továbbszállításnak a felperes általi biztosításáról, ami 129 személy tekintetében ténylegesen meg is történt. A felperes tehát nem egyszerűen a jogellenesen belföldön tartózkodó személynek nyújtott segítséget a további tartózkodáshoz, hanem magatartásával a Magyarországra való jogellenes bejutását is segítette. E tevékenység messze túlhaladta a jogellenes tartózkodás elősegítése vétségének elkövetési magatartását, egyben maradéktalanul kimerítette az embercsempészés bűncselekményét. Az irányadó tényállásból az sem kétséges, hogy a felperes bünszervezettel tartott kapcsolatot, abba beépült, annak "m-i" tevékenységében vezető szerepet játszott, ekként a cselekményét bünszervezet tagjaként valósította meg. Helytállóan mutatott rá tehát az első- és a másodfokú bíróság arra, hogy az elkövetéskor hatályos szabályok szerint az ügyben a bünszervezet léte megállapítható volt. Az sem lehetett kétséges, hogy a felperes a cselekményeit a bünszervezet tagjaként, és nem csupán a bünszervezethez megbízással kapcsolódó személyként valósította meg.

A leírtak miatt az ítélet tábla az elsőfokú bíróság helytállóan találta alaptalannak a felperes keresetét, ezért az ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta a Pp. 254. §-ának (3) bekezdése szerint annak helyes indokai alapján.

A felperes a fellebbezési eljárásban is pervesztes lett, ám az alpereseknek költsége nem merült fel, ezért ennek kérdésében határozni nem kellett. A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjának viseléséről az ítélet tábla a felperes pervesztességére tekintettel rendelkezett

a Pp. 87. §-ának (2) bekezdése szerint, azt az állam viseli a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény 11/A. §-ának (2) bekezdése értelmében. A le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a pervesztes felperes személyes költségmentessége okán a költségmentesség bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és a 14. §-a alapján ugyancsak az állam viseli.

Debrecen, 2012. március hó 2. napján

dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. a tanács elnöke, dr. Bakó Pál sk. előadó bíró, dr. Drexlerné dr. Karcub Edit sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő